

दानियेलको पुस्तक - चौधौँ

दानिएल अध्याय दुई – सारांश र निष्कर्ष भाग एक

Jeff Pippenger

2023-12-09

“प्रकाशको पुस्तकमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित भई समाप्त हुन्छन्। यहाँ दानिएलको पुस्तकको परिपूरक अंश छ।” प्रेरितहरूका कार्यहरू, ५८५।

यूहन्नाले “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” भनेर पहिचान गरेको सत्य, जसलाई यहूदाको कुलका सिंहले जुलाई २०२३ देखि आफ्ना जनहरूका निम्ति खोल्दै आउनुभएको छ, दानियलको पुस्तकलाई प्रकाशको पुस्तकसँग एकसाथ ल्याइएपछि सिद्धतामा पुर्‍याइन्छ। दानियल अध्याय दुईले, अन्तिम दिनहरूमा पशुको प्रतिमाको परीक्षाको सन्दर्भमा, दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले परीक्षणको एक प्रक्रियालाई र परीक्षणको एक विशिष्ट अवधिलाई पहिचान गर्दछ।

दानिएल अध्याय दुईको अवधि र प्रक्रिया, जुन दानिएलको बन्धुवासका सत्तरी वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, मिलेराइट इतिहासमा प्रोटेस्टेन्टहरूको परीक्षाको अवधिको पूर्वछाया थियो। प्रोटेस्टेन्टहरू आफ्नो परीक्षाको प्रक्रियामा असफल भए र रोमका छोरीहरू बने। भविष्यसूचक दृष्टिले, छोरीले आफ्नी आमाको प्रतिरूप जनाउँछ; र रोम एउटा भविष्यसूचक पशु हो। तिनीहरूको असफलता र त्यसपछिको रोमका छोरीहरूमा रूपान्तरणले, हाम्रो वर्तमान इतिहासमा पशुको प्रतिमाको परीक्षालाई पूर्वछाया दिन्छ, किनकि तिनीहरू पशुको प्रतिमामा रूपान्तरित भए। यसैले, हाम्रो वर्तमान परीक्षाको प्रक्रिया दानिएलको बन्धुवासका सत्तरी वर्षद्वारा, साथै मिलेराइट आन्दोलनको क्रममा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको इतिहासद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएको दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको इतिहासमा एक विशिष्ट अवधि र परीक्षाको प्रक्रिया छ, जसलाई प्रतीकात्मक रूपमा नबूकदनेसरको जनावरहरूको प्रतिमा-स्वप्नद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ; किनकि बाइबलीय भविष्यवाणीमा एउटा राज्य पनि जनावर नै हो। नबूकदनेसर र कल्दी धार्मिक अभिजात वर्गले परीक्षामा असफल हुनेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र दानियल तथा तीन विश्वासी जनहरूले परीक्षामा सफल हुनेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। कुरा अन्यथा देखिन सक्छ, तर नबूकदनेसरको असफलता दानियलको तेस्रो अध्यायमा पुष्टि गरिएको छ।

परीक्षणको प्रक्रियामा, जुन दानियल अध्याय एक र दुई दुवैमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, त्यहाँ विशिष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नहरू छन्, जो हालसालै प्रकाशको पुस्तकमा प्रस्तुत गरिएका सत्यहरूसँग मेल खान्छन्। अध्याय एकमा, “दस दिन” ले त्यस परीक्षण-अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जसले स्वर्गीय भोजन खाएकाले दानियलमा अझ सुन्दर र पुष्ट स्वरूप प्रकट गरायो, जबकि खोजाहरूको अर्को वर्गले राजाको आहार खाएकाहरूको स्वरूप प्रकट गरे। भविष्यवाणीय अर्थमा राजा भनेको एक राज्य हो, र भविष्यवाणीय रूपमै राजा वा राज्य जनावर पनि हो। जस-जसको मुखाकृतिले राजाको आहार खाएको परिणाम प्रकट गर्‍यो, तिनीहरूले त्यस जनावरको प्रतिमा प्रकट गरे।

दानियेलको दोस्रो अध्यायमा, दानियेल नबूकदनेसरको प्रतिमासम्बन्धी स्वप्नको लुकेको “रहस्य” बुझ्नका लागि प्रार्थना गरिरहेका थिए। उनलाई त्यो स्वप्न के थियो भन्ने पनि जान्न आवश्यक थियो, र त्यसको अर्थ के थियो भन्ने पनि। उनले अन्तिम दिनहरूमा येशू ख्रीष्टको प्रकाशको मोहर-खोलाइसँग सम्बन्धित रहस्यहरू बुझ्न खोज्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि येशू ख्रीष्टको प्रकाशको मोहर-खोलाइ नै कृपाअवधि समाप्त हुनुअघि खोल्ने अन्तिम भविष्यवाणीय “रहस्य” हो। दानियेलसहित सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई पहिचान गरिरहेका छन्। “रहस्य” बुझ्ने दानियेलको प्रयास जीवन-मरणको प्रयास थियो, जसरी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूका

लागि पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षा पनि जीवन-मरणकै परीक्षा हो।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनुअघि नै पशुको प्रतिमा निर्मित हुनेछ; किनकि यही परमेश्वरका जनताका लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्धारण गरिनेछ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

दानिएलले “गुप्त कुरा” बुझ्न खोज्दै गर्दा गरेको प्रार्थनाले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको इतिहासमा एउटा विशिष्ट मार्गचिन्हको प्रतिनिधित्व गर्दछ। दानिएलको पुस्तकले अन्तिम दिनहरूमा “प्रार्थना” भन्ने मार्गचिन्हलाई स्थापित गर्ने दुई साक्षीहरू प्रदान गर्दछ। त्यो मार्गचिन्ह प्रत्येक सुधार-रेखाको दोस्रो सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको समयावधिमा अवस्थित छ।

दुवै प्रार्थनाहरूको भविष्यवाणीपरक प्रसंग बन्धुवासका सत्तरी वर्षहरू हुन्, जसले प्रतीकस्वरूप लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पटक” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दानिएल दुईको पहिलो पदमा “नबूकदनेस्सर” नाम दोहोरिएको छ, र धर्मशास्त्रमा कुनै शब्दको दोहोरो प्रयोग दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीक हो।

सिस्टर ह्वाइटका लेखनहरूमा दानिएल अध्याय ३ लाई आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीकका रूपमा चिनाउने धेरै सन्दर्भहरू छन्। दानिएल अध्याय १ मा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशका सबै विशेषताहरू विद्यमान छन्, र हामीलाई यो जानकारी दिइएको छ कि पहिलो र दोस्रो सन्देशबिना तेस्रो सन्देश (दानिएल अध्याय ३) हुन सक्दैन।

पशुको प्रतिमाको परीक्षा एलेन ह्वाइटद्वारा त्यस परीक्षाको रूपमा परिभाषित गरिएको छ, जुन कृपाकाल बन्द हुनुभन्दा अघि, तथा हामी छाप लगाइनुभन्दा अघि, हामीले पार गर्नेपछि। दानियल अध्याय तीनमा जब संगीत बज्यो, प्रतीकात्मक रूपमा कृपाकाल बन्द भयो, किनकि अध्याय तीनले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। नबूकदनेसरको संगीतले त्यस धुनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन टायरकी वेश्याले आफू बिसिँएकी प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षको अन्त्यमा पृथ्वीका राजाहरूका सामुन्ने गाउन थाल्छे।

त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि टायर एक राजाका दिनहरूअनुसार सत्तरी वर्षसम्म बिसिँइनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्य भएपछि टायरले एक वेश्याजस्तै गाउनेछ। वीणा लेऊ, सहरभरि घुम, हे बिसिँएकी वेश्या; मधुर स्वर निकाल, धेरै गीत गा, ताकि तँ फेरि सम्झिइऊन्। अनि यस्तो हुनेछ कि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि परमप्रभुले टायरलाई भेट दिनुहुनेछ, र त्यो आफ्नो ज्यालातर्फ फर्कनेछ, र पृथ्वीको सतहमा भएका संसारका सबै राज्यहरूसित व्यभिचार गर्नेछ। यशैया 23:15-17.

बहिनी ह्वाइटले तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई तीन परीक्षाका रूपमा चिनाउँछिन्।

“पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूअन्तर्गत दुलहासँग भेट गर्न निस्किएकाहरूमा धेरैले तेस्रो अर्थात् संसारलाई दिइनुपर्ने अन्तिम परीक्षात्मक सन्देशलाई अस्वीकार गरे, र अन्तिम आह्वान गरिँदा पनि यस्तै प्रकारको अडान लिइनेछ।” Review and Herald, October 31, 1899.

धेरै साक्षीहरूको आधारमा, दानिएल अध्याय २ दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। पहिलो स्वर्गदूतको सशक्तीकरणदेखि न्यायसम्मको इतिहास, दानिएलको कैदका सत्तरी वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहास हो। अध्याय २ मा दानिएलको प्रार्थनाको प्रसंग ती सत्तरी वर्षभित्रै घटित हुन्छ, जुन “सात समय” को प्रतीक हो।

नवौँ अध्यायको प्रार्थना सत्तरी वर्षतर्फको प्रत्यक्ष सन्दर्भबाट आरम्भ हुन्छ। दुवै प्रार्थनाहरूको भविष्यसूचक परिवेश एउटै छ। तिनले एउटै प्रार्थनाका भिन्न-भिन्न पक्षहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर दुवैलाई “सात समय” को समान परिवेशमा राखिएको छ, र दुवै अन्तिम दिनका एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा अवस्थित “प्रार्थना” भन्ने मार्गचिह्नसँग मेल खान्छन्।

जब दानियेल अध्याय नौमा प्रार्थना गर्छन्, तब उनी बाबेलको राज्यबाट मादी र फारसीहरूको राज्यतर्फको एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी “संक्रमणकाल” मा रहेका हुन्छन्। त्यो संक्रमण-बिन्दु एउटा मार्गचिह्न पनि हो, र यो तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनभित्रको त्यही संक्रमण-बिन्दुसँग पनि मेल खान्छ, जब परमेश्वरका जनहरू “लाओदिकी” का रूपमा सडकमा मर्छन्, र “फिलाडेल्फियाली” का रूपमा चिहानबाट बाहिर निस्कन्छन्। पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको संक्रमण-बिन्दु दानियेलको संक्रमण-बिन्दु र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन दुवैसँग मेल खान्छ, र यी तिनै “लेवीव्यवस्था छब्बीस” का “सात समय” सँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छन्। मिलेराइट आन्दोलनमा फिलाडेल्फियाबाट लाओदिकीमा संक्रमण १८५६ मा “सात समय” सम्बन्धी “नयाँ ज्योति” को आगमनसँगै भयो, र त्यसपछि १८६३ मा “सात समय” लाई पूर्णतः अस्वीकार गरियो। अध्याय नौमा दानियेल, मिलेराइट समयको पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन, र हाम्रो समयको तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन—यी सबैमा एउटै संक्रमण-बिन्दु छ, जो एक-अर्कासँग मेल खान्छ, र यी तिनै संक्रमण-बिन्दुहरू “सात समय” को सन्दर्भभित्र स्थापित छन्।

परीक्षाको प्रक्रियाको इतिहासमा, दानिएलले त्यस सन्देशवाहकलाई प्रतिनिधित्व गर्छ जसलाई प्रकाश दिइन्छ र जसलाई उसले सर्वप्रथम आफ्ना तीन जना सहचरहरूसँग बाँड्छ; यसरी उसले “एलियाह” को भविष्यवाणीमूलक भूमिकाको प्रतीकरूप धारण गर्छ, जो “उजाड-स्थानमा पुकारा गर्ने स्वर” हो।

दानिएल अध्याय दुईको “गुप्त कुरा” ले बाइबलको भविष्यवाणीमा वर्णित आठौँ राज्य “सातबाटकै” राज्य हो भनी पहिचान गराउँछ। बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो प्रतिरूप भएको हुनाले, यसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा पाइने बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम प्रतिरूपसँग सम्बन्ध स्थापित गर्दछ। अघिल्ला “सातबाटकै” रहेको आठौँ राज्यले आधुनिक बाबेललाई अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध एकताको रूपमा स्थापित गर्ने संक्रमण-बिन्दुलाई सम्बोधन गरिरहेको छ। नबूकदनेसरको प्रतिमा-स्वप्नले अन्ततः भविष्यसूचक इतिहासको आठौँ पार्थिव राज्यलाई नै पहिचान गराइरहेको छ।

बाइबलको भविष्यवाणीमा राज्यलाई एउटा जनावरका रूपमा चित्रित गरिएको छ; त्यसैले नबूकदनेसरको प्रतिमा-सम्बन्धी स्वप्नले प्रतिनिधित्व गर्ने सत्य अन्तिम जनावरको पहिलो सन्दर्भ हो, जसलाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा पनि चिनाइएको छ। अतः, नबूकदनेसरको स्वप्न अन्ततः आठौँ र अन्तिम जनावरको प्रतिमाको स्वप्न हो। यो “जनावरको प्रतिमा” को स्वप्न हो।

त्यो आफैँमा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा हुने संक्रमण-बिन्दुलाई चिन्नुको महत्त्वको पुष्टि हो, तर “रहस्य” त्यो कुञ्जी पनि हो जसले अघिल्ला लेखहरूले १८ जुलाई, २०२० पछिको इतिहासबारे पहिचान गरिरहेका धेरै कुराहरूलाई एकसाथ ल्याउँछ र स्थापित गर्दछ। ती लेखहरूमा यो प्रस्तुत गरिएको छ कि पवित्र सुधार आन्दोलनहरूमध्ये प्रत्येकका चार मार्गचिह्नहरू, जसलाई दानिएलका सत्तरी वर्षको बन्दीगिरीले प्रतिनिधित्व गर्दछ, सधैं उही विषयवस्तु धारण गर्दछन्।

ख्रीष्टको समयमा भएका ती चार मार्गचिह्नहरू “मृत्यु र पुनरुत्थान” को सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएका थिए। पहिलो मार्गचिह्न, जसले पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, ख्रीष्टको बप्तिस्मा थियो, जो मृत्यु र पुनरुत्थानको प्रतीक हो। दोस्रो मार्गचिह्न, जसले त्यस इतिहासमा भएको पहिलो निराशालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, लाजरसको मृत्यु र पुनरुत्थान थियो। तेस्रो मार्गचिह्न यरूशलेममा गरिएको विजयी प्रवेश थियो, जसले मध्यरातको पुकारलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। ख्रीष्ट आफ्नो मृत्यु र पुनरुत्थानतर्फ अघि बढिरहनुभएको थियो, र मृत्यु र पुनरुत्थानका जीवित प्रतिनिधि लाजरसले त्यस शोभायात्राको अगुवाइ गरिरहेका थिए। लाजरसले यो पनि स्थापित गर्छन् कि मध्यरातको पुकारको घोषणाको क्रममा परमेश्वरका जनहरू “छाप लगाइएका” हुन्छन्।

“यो मुकुटधारी चमत्कार, लाजरसलाई जीवित पारिनु, उहाँको काममा र उहाँको दिव्यतासम्बन्धी दाबीमा परमेश्वरको छाप लगाउनका लागि थियो।” *The Desire of Ages*, 529.

न्यायको चौथो मार्गचिन्ह क्रूस थियो, जो मृत्यु र पुनरुत्थान पनि थियो। ती चार मार्गचिन्हहरूको अवधि दानिएलका सत्तरी वर्षको बन्दीवासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

मिलरवादी इतिहासमा मुख्य विषय “एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त” थियो, र ११ अगस्ट, १८४० त्यस सिद्धान्तको पुष्टि थियो। पहिलो निराशा “एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त” को गलत प्रयोगको परिणाम थियो। मध्यरात्रिको पुकार तेईस सय वर्षको भविष्यवाणी र पच्चीस सय बीस वर्षको भविष्यवाणीसँग सम्बन्धित “एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त” को परिपूर्णता थियो, र त्यसपछि २२ अक्टोबर, १८४४ मा ती “एक दिन बराबर एक वर्ष” सम्बन्धी भविष्यवाणीहरू पूरा भएपछि अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भ भयो। मिलरवादी इतिहासका चारैवटा मार्गचिन्हहरूको विषय “एक दिन बराबर एक वर्षको सिद्धान्त” नै थियो। ती चार मार्गचिन्हहरूको अवधि दानिएलको सत्तरी वर्षको बन्दीवासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

राजा दाऊदका दिनहरूमा विषयवस्तु “परमेश्वरको सन्दूक” थियो। जब दाऊदलाई सामर्थ्य प्रदान गरियो, तब उनले सन्दूकलाई दाऊदको सहरमा ल्याउने दृढ निश्चय गरे।

दाऊद निरन्तर अघि बढ्दै गए, र महान् हुँदै गए, किनकि सेनाहरूका परमेश्वर यहीवा उहाँसँग हुनुहुन्थ्यो। २ शमूएल ५:१०।

पहिलो निराशा तब भयो जब उज्जाहले सन्दूक छोएर पाप गर्‍यो। तेस्रो मार्गचिह्न तब थियो जब दाऊदले बुझे कि उज्जाहको विद्रोहपछि सन्दूक राखिएको स्थान, गिती ओबेद-एदोमको घरानालाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनुभएको थियो। त्यसपछि दाऊद आफ्नो विजयोत्सवी यरूशलेम-प्रवेशका लागि सन्दूक फिर्ता ल्याउन गए (यद्यपि त्यस अवसरमा उनकी पत्नीले दाऊदको प्रवेशप्रति अनुचित क्रोध र “निराशा” प्रकट गरिन्)। ती चारै मार्गचिह्नहरू सन्दूकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। ती चार मार्गचिह्नहरूको अवधिलाई दानिएलका सत्तरी वर्षको बन्दीवासले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा “तेस्रो धिक्कार” को इस्लामलाई छुटा गरियो, र त्यसपछि नियन्त्रणमा राखियो। जुलाई १८, २०२०, इस्लामको भूमिकासम्बन्धी असफल भविष्यवाणी थियो। मृत सुख्खा हड्डीहरूलाई जीवनमा ल्याउने सन्देश “चार हावाहरू” बाट आउँछ, जुन इस्लामको प्रतीक हो र यसले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि आउने राष्ट्रिय विनाश “तेस्रो धिक्कार” को इस्लामद्वारा ल्याइन्छ। ती चार मार्गचिन्हहरूको अवधि दानिएलका सत्तरी वर्षको बन्दीवासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र मिलेराइट इतिहासमा मध्यरातको पुकारको सन्देश पहिलो निराशा उत्पन्न गराउने असफल भविष्यवाणीको एक सुधार थियो।

“निराश भएकाहरूले पवित्रशास्त्रबाट देखे कि तिनीहरू ढिलाइको समयमै थिए, र तिनीहरूले दर्शनको पूर्ति धैर्यपूर्वक प्रतीक्षा गर्नुपर्थ्यो। उही प्रमाण जसले तिनीहरूलाई सन् १८४३ मा आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गर्न प्रेरित गरेको थियो, त्यसैले तिनीहरूलाई सन् १८४४ मा उहाँको अपेक्षा गर्न पनि प्रेरित गर्‍यो।” Early Writings, २४७.

न्यासभिलमाथि इस्लामी आक्रमणको जुन प्रमाण हो, त्यही नै आइतवारको आराधनाको प्रवर्तनको प्रत्युत्तरमा हुने न्यासभिलमाथिको आक्रमणको पनि प्रमाण हो। भविष्यवाणीको आत्माका लेखनहरू कहिल्यै असफल हुँदैनन्। न्यासभिलमाथि हुने आक्रमणको भविष्यवाणी भविष्यवाणीको आत्माका लेखनहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। न्यासभिलसम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा हुनेछ, तर न्यासभिलमाथिको आक्रमणसम्बन्धी त्यो भविष्यवाणी, मिलेराइट इतिहासमा जस्तै, पहिले असफल भएको भविष्यवाणीको सच्याइमा आधारित हुनेछ। यो चौथो मार्गचिन्हमा पूरा हुन्छ, जुन “न्याय” को प्रतिनिधित्व गर्ने मार्गचिन्ह हो।

येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्त दिनुहुन्छ, र सेप्टेम्बर ११, २००१ को पहिलो मार्गचिन्ह इस्लामद्वारा गरिएको आक्रमण थियो; त्यसैले आइतबारको व्यवस्थाको न्यायको समयमा नासभिलमाथि एउटा इस्लामी आक्रमण हुनेछ। यसमा अन्य लक्ष्यहरू पनि समावेश हुन सक्ने प्रबल सम्भावना छ, तर मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश त्यो सन्देश हो, जो पहिलो निराशा उत्पन्न गर्ने सन्देशको सुधार हो। पहिलो निराशा भविष्यवाणीमा समय-तत्त्व लागू गर्ने पापका कारण उत्पन्न भएको थियो, एलेन ह्वाइटका शब्दहरूका कारण होइन।

यो बुझ्नु अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ कि पहिलो सन्देशको “सशक्तीकरण” मा आरम्भ हुने चारवटा मार्गचिन्हहरू (जुन दानिएलमा प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षको आरम्भमा देखा पर्छन्) सधैं एउटै विषयद्वारा नियन्त्रित हुन्छन्। यदि तपाईंले ११ सेप्टेम्बर २००१ लाई भविष्यवाणीको परिपूर्ति भनेर स्वीकार गर्नुभएको छ भने, तपाईंले भविष्यवाणीगत रूपमा “लुकेको पुस्तक” खाइसक्नुभएको छ। वास्तवमा धेरै थोरैले मात्र त्यस सत्यलाई खाए, तर दानिएलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं केही यस्ता थिए, जसले बाबेलको भोजनद्वारा अशुद्ध नहुन आफ्नो हृदयमा अटल निश्चय गरे। तैपनि, केही यस्ता पनि छन्, जसले ११ सेप्टेम्बर २००१ भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो भनेर विश्वास गरेको दाबी गर्छन्, तर तर्क गर्छन् कि त्यो इस्लाम नभई बुश परिवार, वा विश्ववादीहरू, वा जेसुइटहरू, वा सीआईए, अथवा आधुनिक षड्यन्त्र-सिद्धान्तकारहरूले प्रायः प्रयोग गर्ने सामान्य सन्दिग्ध पक्षहरूको कुनै संयोजन थियो। अल्फा र ओमेगाको रूपमा, येशूले प्रारम्भद्वारा अन्त्यलाई चित्रित गर्नुहुन्छ; त्यसैले यदि ११ सेप्टेम्बर २००१ मा भविष्यवाणीगत रूपमा के प्रतिनिधित्व गरिएको थियो भने विषयमा हामी गलत छौं भने, हामी “सत्य” को भविष्यवाणीमूलक वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्ने आफ्नो सामर्थ्यलाई नष्ट गरिरहेका छौं।

मिलेराइट इतिहासमा पहिलो सन्देशको “शक्तिप्रदान” दोस्रो धिक्कारको इस्लाम थियो, र त्यस शक्तिप्रदानले ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा तेस्रो धिक्कारको इस्लामद्वारा ल्याइएको शक्तिप्रदानको प्रतीकरूप धारण गर्‍यो।

पहिलो मार्गचिह्नमा इस्लामले अन्तिम मार्गचिह्नमा इस्लामलाई नै पहिचान गराउँछ। अन्तिम मार्गचिह्नले न्यायको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र संयुक्त राज्य अमेरिका सन्डे कानूनमा न्याय गरिन्छ। यो इज्जिएलको सैंतीसौं अध्यायमा रहेको दोस्रो सन्देश हो, जसले मृतहरूलाई जीवनमा ल्याउँछ, र त्यो सन्देश तेस्रो मार्गचिह्नको सन्देश हो, अर्थात् मिडनाइट क्राइ। यो छाप लगाउने सन्देश हो, जसको प्रतिरूप गधामाथि सवार भई स्त्रीष्टको विजयी प्रवेशद्वारा देखाइएको छ, जहाँ “गधा” इस्लामको प्रतीक हो। मिडनाइट क्राइको छाप लगाउने सन्देश इस्लामद्वारा वहन गरिन्छ।

सियोनकी छोरीलाई भन, हेर, तिम्रो राजा तिम्रो कहाँ आउँदै हुनुहुन्छ, नम्र भई, र एउटा गधामाथि, अर्थात् गधीको बच्चा, बछेडामाथि बसिरहनुभएको छ। मत्ती २१:५.

इज्जिएलको दोस्रो भविष्यवाणी “चार बतास”बाट आउँछ, जुन इस्लामको पनि एक प्रतीक हो। यस सत्यबारे स्पष्ट हुनु अत्यन्तै अनिवार्य छ, किनकि मध्यरातको पुकार भएको सन्देश नै तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि न्याय ल्याउने शक्ति भनी पहिचान गर्ने सन्देश हो, र त्यस आदेशपछिको राष्ट्रिय विनाश उत्पन्न गराउँछ।

प्रकाशको पुस्तकका सात तुरहीहरू मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोम दुवैले आइतबारको उपासनाको कार्यान्वयन गरेबापत तिनीहरूमाथि परमेश्वरका न्यायहरू थिए।

१. सन् ३२१ मा कन्स्टान्टिनले पहिलो आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागू गरेपछि पहिलो चार तुरहीहरू मूर्तिपूजक रोममाथि ल्याइए।
२. पाँचौं र छैटौं तुरहीहरू (जुन इस्लामका पहिलो र दोस्रो धिक्कार पनि हुन्) सन् ५३८ मा ओर्लेअन्सको महासभामा लागू गरिएको पोपसम्बन्धी आइतबारको व्यवस्थाको कारण पोपीय रोममाथि परमेश्वरका न्यायहरू थिए।
३. सातौं तुरही (जुन इस्लामको तेस्रो धिक्कार हो) त्यो न्याय हो, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि निकट भविष्यमा आइपर्नेछ, जब त्यसले आइतबारको उपासना लागू गर्नेछ।

तेस्रो विपत्तिको इस्लामले सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ को भएको पहिलो मार्गचिन्हलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। सन् २०२० जुलाई १८ मा नासभिलमाथि इस्लामको आक्रमणसम्बन्धी असफल भविष्यवाणीले पहिलो निराशा, अर्थात् दोस्रो मार्गचिन्हलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। इजकिएलको दोस्रो भविष्यवाणी, अध्याय सैंतीसमामा प्रतिरूपित इस्लामका “चार वायु” को सन्देशले मध्यरात्रिको पुकार, अर्थात् तेस्रो मार्गचिन्हलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यसपछि आइतवारको व्यवस्थामा सन् २०२० जुलाई १८ को असफल भविष्यवाणीको पूर्तिसम्बन्धी चौथो मार्गचिन्ह आउँछ। ती नै एक लाख चवालीस हजारको भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा घटित हुने चार भविष्यसूचक मार्गचिन्हहरू हुन्, जसरी दानिएलको सत्तरी वर्षको बन्दीवासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

मध्यरातको पुकारको सन्देशको पहिचान त्यो “गुप्त रहस्य” को एक प्रमुख तत्त्व हो, जुन नबूकदनेसरको मूर्ति-स्वप्न बुझ्न प्रार्थना गर्दा दानिएललाई प्रतिरूपमा प्रकट गरिएको थियो। उनको प्रार्थना एउटा मार्गचिन्ह हो, जुन प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरूको मृत्युका साढे तीन दिनको अन्त्यमा अवस्थित छ। अध्याय नौमा अभिलेख गरिएको दानिएलको लेवीव्यवस्था छब्बीससम्बन्धी प्रार्थना दारियसको पहिलो वर्षमा गरिएको थियो। यसले उनका प्रार्थनाहरूलाई संक्रमणका बिन्दुहरूमा राख्दछ।

मिलेराइट इतिहासको संक्रमण-बिन्दु सन् १८५६ थियो, जब जेम्स र एलेन ह्वाइटका अनुसार मिलेराइट आन्दोलन फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फ रूपान्तरित भयो। त्यही वर्ष हिराम एड्सनका *Review and Herald* का लेखहरूमा “seven times” सम्बन्धी “new light” आयो, तर सन् १८६३ मा (“seven times” पछि) “seven times” लाई पूर्णतः अस्वीकार गरियो। दानिएलले “the prayer” प्रार्थना गरे, जसलाई बाइबल भविष्यवाणीका पहिलो र दोस्रो राज्यहरूबीचको संक्रमण-बिन्दुमा “seven times” को “scattering” का लागि “the remedy” भनेर पहिचान गरिएको छ।

साढे तीन संख्या बाह्र सय साठी वर्षहरूको प्रतीक हो, जुन आफैंमा “सात काल” को प्रतीक हो। जुलाई १८, २०२० मा, Future for America को लाओडिसियन आन्दोलनले अबदेखि फेरि कहिल्यै पनि कुनै भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई समयमाथि नझुण्ड्याउनु भन्ने परमेश्वरको आज्ञाविरुद्ध विद्रोह प्रकट गर्‍यो। त्यसपछि उक्त आन्दोलनलाई प्रकाश अध्याय एघारको सडकमा “मारियो” र “तितरबितर पारियो”, जुन सडक इजकिएलका सुख्खा मृत हड्डीहरूको खोरियाबाट हुँदै जान्छ। त्यस “तितरबितर हुने” समयको अन्त्यमा, जो दश कन्याहरूको दृष्टान्तको “ढिलो हुने समय” पनि हो, तिनीहरूलाई अहिले “साढे तीन” दिनको “उजाडस्थान” भित्रबाट आएको “कराइरहेको एउटा स्वर” द्वारा तिनीहरूका चिहानहरूबाट बोलाईदै छ।

जसरी मिलेराइटहरूले अन्ततः यो पहिचान गरे कि तिनीहरू त्यसबेला मत्ती अध्याय पच्चीस र हबकूक अध्याय दुईको “ढिलाइको समय”मा थिए, त्यसैगरी “दुई मरेका साक्षीहरू”ले पनि, जब “उजाडस्थानमा पुकार गर्ने स्वर” कराउँछ, आफूहरू कहाँ छन् भन्ने कुरा पहिचान गर्नेपर्छ। तिनीहरूले आफूहरू “तितरबितर” भएका छन् भन्ने कुरा पहिचान गर्नेपर्छ। त्यो पहिचान “प्रार्थना”को आह्वान हो, तर केवल प्रार्थना मात्र होइन; त्यो दानियलको लैव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थनातर्फको आह्वान हो। त्यस विशिष्ट प्रार्थनाविना कुनै पुनर्जागरण हुँदैन। त्यो पुनर्जागरणले लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फको संक्रमण-बिन्दुलाई चिह्नित गर्छ, र सातमध्ये आठौँ भएको भविष्यवाणीमूलक घटनालाई उत्पन्न गर्छ, जसरी दानियल अध्याय दुईमा नबूकदनेसरको मूर्तिद्वारा पुष्टि गरिएको छ।

जब पश्चात्ताप र स्वीकारोक्तिको त्यो प्रार्थना पूरा हुन्छ, तबको प्रतिज्ञा यो हो कि परमेश्वरले त्यसपछि आफ्ना करारलाई सम्झनुहुनेछ र तितरबितर पारिएका आफ्ना जनलाई भेला गर्नुहुनेछ। इजकिएलको पहिलो भविष्यवाणीले ती हड्डीहरूलाई एकसाथ भेला गर्‍यो, अनि “चार बतास” सम्बन्धी उनको भविष्यवाणीले नवजन्म प्राप्त “फिलाडेल्फियालीहरू”लाई एक शक्तिशाली सेनामा रूपान्तरित गर्‍यो...त्यस्तो एक शक्तिशाली सेना, जसलाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघार अनुसार त्यसपछि “स्वर्गमा उचालेर लगिनुपर्ने” थियो, “स्वर्गदूतहरूको बादल” सहित। त्यसपछि तिनीहरू नै प्रभुका “ध्वजा” हुन्।

दानियेल दुईको “रहस्य”, जसलाई यहूदाको कुलको सिंहले अहिले प्रकट गरिरहनुभएको छ, “सातमध्ये आठौँ” भन्ने घटनालाई पुष्टि गर्दछ... र दानियेल दुईको प्रत्येक अन्य भविष्यसूचक तत्त्व पनि प्रकाश अध्याय एघारका दुई साक्षीहरूको भविष्यसूचक क्रमसँग मेल खान्छ। प्रकाशको अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू, आइतबारको व्यवस्था लागू हुने त्यही “घडी”मा “झण्डाजस्तै उचालिएका” छन्, किनकि तिनीहरू प्रकाशको अध्याय एघारको “महान् भूकम्प”मा उचालिन्छन्। “महान् भूकम्प”ले शहरको दशौँ भाग नाश गर्दछ, र संयुक्त राज्य अमेरिका “दस राजाहरू”मध्ये प्रमुख राजा हो, ठीक त्यसरी नै जसरी फ्रान्स थियो, जब फ्रान्सेली क्रान्तिको “भूकम्प”ले प्रकाशको अध्याय एघारको परिपूर्तिमा फ्रान्सलाई नष्ट गरिदियो।

त्यस भूकम्पको सिद्ध परिपूर्ति “पृथ्वी” का पशुमा सम्पन्न हुन्छ, र पृथ्वीका पशुको राज्यमा आइतबारको व्यवस्था एउटा कम्पन उत्पन्न गर्छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको “भूकम्प” को सिद्ध परिपूर्ति त्यो आइतबारको व्यवस्था नै हो, जब “पृथ्वी” का पशु “हल्लाइन्छ” र राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ। त्यस घडी, ती दुई साक्षीहरू “झण्डाझैँ उचालिन्छन्”। तिनीहरू “बादलहरूमा स्वर्गमा उक्लन्छन्”, जसरी ख्रीष्ट अन्तिम पटक स्वर्गमा उक्लनुभयो। परमेश्वरका अन्तिम दिनका जनहरूको प्रतिरूप भएका, र झण्डाझैँ स्वर्गमा उचालिनुपर्ने चेलाहरूलाई उहाँले भन्नुभएको अन्तिम वचन प्रेरितहरूको कामको पुस्तकमा अभिलेख गरिएको छ।

अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “समयहरू वा कालहरू जान्नु तिमीहरूको काम होइन, जुन पिताले आफ्नै अधिकारमा राख्नुभएको छ। तर पवित्र आत्मा तिमीहरूमाथि आउनुभएपछि तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौ; र तिमीहरू यरूशलेममा, सारा यहूदियाभरि, सामरियामा, र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म मेरा साक्षीहरू हुनेछौ।” यी कुराहरू भन्नुभएपछि, तिनीहरूले हेरिरहेकै बेला उहाँ माथि उठाइनुभयो; अनि एउटा बादलले उहाँलाई तिनीहरूको दृष्टिबाट ओझेलमा पार्‍यो। प्रेरित 1:7-9।

जो “झण्डा” हुनेछन्, तिनीहरूले “झण्डा” को कार्य सम्पन्न गर्न पवित्र आत्माको शक्ति प्राप्त गर्न चाहन्छन् भने, “समयहरू र ऋतुहरू” को प्रयोगबाट विमुख हुनुपर्छ।

दोस्रो अध्यायमा दानिएललाई प्रकट गरिएको “गुप्त कुरा” नै येशू ख्रीष्टको प्रकाशको त्यो गुप्त कुरा हो, जो अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि ठीक अगाडि खोलिन्छ। त्यो “गुप्त कुरा” भित्र “सात गर्जनहरू” को “लुकेको इतिहास” समावेश छ। त्यो इतिहास हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरलाई एकसाथ ल्याएर बनेको हिब्रू शब्दमा संरचित छ। जब ती अक्षरहरूलाई एकसाथ ल्याइन्छ, तब तिनले “सत्य” भन्ने हिब्रू शब्द बनाउँछन्। येशू “सत्य” हुनुहुन्छ, जो पहिलो र अन्तिम पनि हुनुहुन्छ। ती तीन अक्षरहरूले प्रत्येक महान् सुधार आन्दोलनको संरचनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि तिनले पहिलो, दोस्रो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। तिनले दानिएलको बाह्रौँ अध्यायमा “शुद्ध पारिएका, सेता बनाइएका र जाँचिएका” भनेर प्रस्तुत गरिएको तीन-चरणीय शुद्धीकरण प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो तीन-चरणीय जाँच र शुद्धीकरण प्रक्रिया Future for America द्वारा दुई दशकभन्दा बढी समयदेखि प्रस्तुत हुँदै आएको छ, तर अब यसलाई पवित्र सुधार-रेखाहरूभित्रको एक “लुकेको इतिहास” को प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा पहिचान गरिएको छ। त्यो “लुकेको इतिहास” नै अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि ठीक अगाडिसम्म मोहर लगाइएका “सात गर्जनहरू” को सिद्ध परिपूर्ति हो।

यो धेरै समयदेखि बुझिँदै आएको छ कि सात गर्जनहरूले “पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशान्तर्गत घटेका घटनाहरूको रूपरेखा” जनाउँछन्, र तिनले “आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिने भविष्यका घटनाहरू” पनि जनाउँछन्। अब “सत्य” को प्रकाशद्वारा यो प्रकट गरिएको छ कि एउटा सुधार रेखाका अन्तिम तीन वेमार्कहरू सात गर्जनहरूको “लुकेको इतिहास” हुन्। ती वेमार्कहरू “पहिलो” निराशाबाट सुरु हुन्छन् र “अन्तिम” निराशामा समाप्त हुन्छन्। बीचको वेमार्क मध्यरात्रिको पुकार हो। पहिलो निराशाले “ढिलाइको समय” को आरम्भ चिह्नित गर्छ, जुन मध्यरात्रिको पुकारमा अन्त्य हुन्छ। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश “न्याय” मा समाप्त हुन्छ, जहाँ अन्तिम निराशा चिह्नित हुन्छ।

दानिएल अध्याय दुईमा भएको पहिलो निराशा भनेको दानिएलले आफू “मृत्युदण्डको आदेश” अन्तर्गत राखिएको छ भन्ने बुझ्नेको कुरा थियो। त्यसपछि उनले “समय” मागे, यसरी “ढिलाइको समय” को सुरुआतलाई चिन्हित गर्दै।

त्यसले उनलाई “गुप्त कुरा” को समझसम्म पुऱ्यायो, जुन मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो, र त्यसपछि त्यो नबूकदनेस्सरको सामु प्रस्तुत गरियो ताकि उसले दानिएलको सन्देशको “न्याय” गर्न सकोस्।

दानियेलले प्रस्तुत गरेको सपनाको र त्यसको व्याख्याको नबूकदनेसरको “न्याय” सात गर्जनहरूको “लुकेको इतिहास”लाई प्रतिनिधित्व गर्ने तीन मार्गचिन्हहरूमध्ये तेस्रोलाई चिह्नित गर्दछ। त्यो न्याय दानियेल अध्याय ३ मा पनि पुनः ग्रहण गरिएको छ, जसले दानियेल र प्रकाशको पुस्तकहरूमा दृढतापूर्वक प्रयोग गरिएको सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; त्यो सिद्धान्त हो, “दोहोऱ्याउनु र विस्तार गर्नु”।

हामी तेस्रो अध्यायलाई अर्को लेखमा सम्बोधन गर्नेछौं, तर यहाँ यो पहिचान गर्नु उपयुक्त छ कि तेस्रो अध्यायको तेस्रो वेमार्कको न्यायले अन्तिम निराशालाई पहिचान गर्छ, जुन पहिलो निराशाद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो। सात गर्जनहरूको “लुकेको इतिहास” ले तीन वेमार्कहरूलाई पहिचान गर्छ, जो निराशाबाट सुरु भई निराशामै समाप्त हुन्छन्। दानियेल अध्याय दुईमा पहिलो निराशा नबूकदनेसरद्वारा जारी गरिएको “मृत्युदण्डको आज्ञा” सँग सम्बन्धित छ, र अध्याय तीनमा अन्तिम निराशा नबूकदनेसरद्वारा जारी गरिएको अर्को “मृत्युदण्डको आज्ञा” सँग सम्बन्धित छ।

“फ्युचर फर अमेरिका” आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्ने “दुई साक्षी”हरूको “लुकेको इतिहास” ले 18 जुलाई, 2020 को निराशालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसपछि प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारमा “साढे तीन दिन” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “पर्खाइको समय” आरम्भ भयो। “अगाध खाडल”बाट निस्केर आएका जनावरद्वारा “सडकहरूमा मारिएका” तिनीहरूको जागरण र पुनरुत्थान परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा विशेष रूपमा विस्तृत गरिएको छ; तर सरल स्तरमा, जब ती दुई साक्षी जाग्छन्, तिनीहरूले दानिएलको अध्याय दुईमा प्रतिनिधित्व गरिएको “गुप्त कुरा” बुझ्छन्।

त्यो “गोप्य” कुरा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो, जसलाई तिनीहरूले त्यसपछि दानिएल अध्याय तीनसम्म घोषणा गर्छन्, जब चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था आइपुग्छ, र अन्तिम निराशा घटित हुन्छ। पहिलो निराशा जुलाई 18, 2020 मा “दानिएल” का रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले अनुभव गरे। अन्तिम निराशा “दश राजाहरू” का नेताद्वारा अनुभव गरिन्छ, जो संयुक्त राज्य अमेरिका हो, किनकि राष्ट्रिय धर्मत्यागले इस्लामबाट आउने राष्ट्रिय विनाशलाई प्रवेश गराउँछ।

हामी दानियेल अध्याय दुईको सारांश र निष्कर्षलाई आगामी लेखमा पूरा गर्नेछौं।

“शैतानले संसारलाई बन्धक बनाएको छ। उसले एउटा मूर्तिपूजक विश्रामदिन स्थापना गरेको छ, र त्यसलाई देखाउनका लागि ठूलो महत्त्व दिएको छ। उसले ख्रीष्टियन संसारको श्रद्धाज्जलि प्रभुको विश्रामदिनबाट हटाएर यस मूर्तिपूजक विश्रामदिनतर्फ मोडिदिएको छ। संसारले एउटा परम्परा, मानिसले बनाएको आज्ञालाई प्रणाम गर्छ। जसरी नबूकदनेसरले दूराको मैदानमा आफ्नो सुनको मूर्ति खडा गर्‍यो, र त्यसरी आफूलाई उच्च पार्‍यो, त्यसैगरी शैतानले यस झूटा विश्रामदिनमा आफूलाई उच्च पार्छ, जसको लागि उसले स्वर्गको पोशाक चोरेको छ।”
Review and Herald, March 8, 1898.